

Alguns versos de adoração e separação*

Roger Miguel Sulis

O poeta Théon Spanúdis (1915-1986) nasceu em Esmirna poucos anos antes do fim trágico das revoltas das populações gregas da Ásia Menor, com o incêndio da cidade e a expatiação dos sobreviventes para a Grécia. Radicou-se no Brasil em 1950, onde foi um obstinado colecionador e crítico de arte brasileira. Paralelamente, manteve uma intensa atividade poética, em grego, português e alemão.

Seus poemas eróticos, de inspiração homossexual, estão reunidos mormente no volume *Versos de adoração e separação*, publicado em Atenas em 1975.

Os versos aqui traduzidos constam da edição de 1979:

Σπανούδης, Θ. *Απαντα: Στίχοι λατρείας και χωρισμού*. Αθήνα: Ίκαρος. Τόμος Γ'.

* Agradeço à prof^a Maria Papadima da Universidade de Atenas pelo envio dos originais.

Roger Miguel Sulis. *Alguns versos de adoração e separação*

θέν' οι θεοί των Αζτέκων ανθρώπινο αίμα
και της καρδιάς τον παλμό για τροφή τους, χαρά τους

θέλω κι εγώ το κορμί σου μες στην αγκαλιά μου
να σπαρταρά με συγκίνηση και να σφαδάζει

querem os deuses dos astecas sangue humano
e do coração a batida por seu alimento, sua alegria

quero eu também teu corpo em meu abraço
a se debater comovido e a se retorcer

μέσα στα σπλάχνα σου έριξα την άγκυρά μου
πάνω στο σώμα σου άραξα ο πλανεμένος
μέσα στις σάρκες σου ρίζωσα σαν παθιασμένος

είπα στη μοίρα μου να μη μ' αφήσει ποτέ πια
να ξανοιχτώ στου πελάγου το κύμα και ανέμους

em tuas entranhas lancei minha âncora
sobre teu corpo aportei, errante
em tuas carnes me arraiguei exaltado

disse a meu destino para jamais permitir
que saísse à onda e ventos do mar

σε 'δα ολόσωμα να σπαρταράς σα μια φλόγα
είδα τις σάρκες σου, τις αναμμένες με πόθο

άκουσα τους βρυχηθμούς, τ' ασυνάρτητα λόγια
από τα βάθη σου πάνω στην κρίσιμη ώρα

άνιωσα τόσες φορές τον παλμό της καρδιάς σου
πλάι στο σώμα μου, κι όμως ποτέ ως τα τώρα
δεν εκουράστηκα του σώματός σου τη γεύση

σαν τους καρπούς που γευόμαστε σ' ώριμο ώρα

de corpo inteiro te vi tremer como uma flama
vi tuas carnes, inflamadas de desejo

ouvi o frêmito, palavras incoerentes
de teu abismo na hora derradeira

tantas vezes senti teu coração bater
a meu lado, e jamais até agora
cansei do sabor do teu corpo

como frutos que provamos em hora madura

Roger Miguel Sulis. *Alguns versos de adoração e separação*

όμοια με τους Ισπανούς που σα φτάσαν στους τόπους
της Αμερικής συναντήθηκαν με τους Ινδιάνους
που δεν τους φαντάζονταν κι ούτε τους υποπτευόταν

κι είδαν για πρώτη φορά ερυθρώδεις τομάτες
που δεν τις γνωρίζανε και τις θεώρησαν φρούτο
υπέροχου κάλλους κι ανήκουστου του παραδείσου

έτσι κι εγώ στις εκτάσεις της ίδια ηπείρου
συνάντησα σένα, καρπέ του φλογώδους ηλίου
που 'χεις στις φλέβες σου αίμα κι εσύ των Ινδιάνων

κι είσαι βλαστάρι και θρέμμα του ήπιου τούτου
εδάφους
του χώματος όλο χυμού κι ευκρατούς ατμοσφαιράς

και μου χαρίζεις την πύρινη γεύση και κόρο
της ευδαιμονίας

como os espanhóis que ao chegarem aos lugares
da América encontraram-se com os índios
que não os imaginavam, nem deles suspeitavam

e viram pela primeira vez tomates vermelhos,
que não conheciam, e os consideraram fruto
de sublime beleza e inaudito no paraíso

assim também eu nas extensões do mesmo continente
te encontrei fruto do sol flamejante
que tens em tuas veias o sangue, também tu, dos índios

e és broto e cria deste doce
solo
do chão todo suco e agradável atmosfera

e me presenteias o ígneo sabor e saciedade
da eudemonia

Roger Miguel Sulis. *Alguns versos de adoração e separação*

τις ερυθρίνες, τα κόκκινα πούλουδα τόσο
περίτεχν', αλλόκοτα στίγματα της Βραζιλίας
π' ανοίγουνε μες στην καρδιά του χειμώνα και μοιάζει

να δίνουν του ήλιου το αίμα και φως όταν κείνος
απομακρύνεται αναιμικός απ' τον κόσμο

τις ερυθρίνες λατρεύω γιατί μου θυμίζουν
εσένα

το πυρωμένο κορμί σου και φλόγινο όλβο

eritrinas, as flores vermelhas tão
caprichosas, insólitos estigmas do Brasil
que se abrem no coração do inverno e parecem

dar ao sol o sangue e luz quando aquele
anêmico se afasta do mundo

idolatro as eritrinas pois me lembram
de ti

teu corpo ardente e ígnea fortuna

κάτι από των αρχαίων ηρώων την τόλμη
και τη μυώδη σκληρότη

νιώθω στα μπράτσα σου και τη σφιχτή αγκαλιά σου
τόσο πνιγώδη

algo da audácia dos antigos herois
e do vigor musculado

sinto em teus braços e teu abraço apertado
tão sufocante

Roger Miguel Sulis. *Alguns versos de adoração e separação*

σα σύγκρουση ήλιων βουϊζει στο νου μου η φλόγα
της τρομερής πυρκαγιάς των

είναι σα ν' άρχισ' η πάλη μ' ορμή και σφοδρότη
του Ηρακλή κι ενός άκαμπτου κι εύρωστου Ινδιάνου

– των δύο γιγάντων –

κι όταν σμιχτούνε γυμνά τα πυρώδη κορμιά τους
κι ανάψουνε σάρκα με σάρκα στις βίαιες συμπτύξεις

φλέγετ' η πλάση ολόκληρη κι αναστατούται
το σύμπαν

που διασπάται περίτρομο για τη δεινότη
της πάλης

στο χαλασμό και σεισμό πυρετού της συντέλειας

como colisão de sóis zune em minha mente a flama
de seu terrível incêndio

é como se começasse a luta com ímpeto e fúria
de Hércules e um indômito e veemente índio

– de dois gigantes –

e quando unem nus seus corpos ardentes
e inflamam carne com carne em violentas contrações

inflama-se toda a criação e turba-se
o universo

que se rompe aterrado com a atrocidade
da luta

no caos e sismo da febre do fim

Demais bibliografia do autor em:

<http://www.dicionariodetradutores.ufsc.br/pt/TheonSpanudis.htm>